

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Og jeg vil drage

Citation: Drachmann, Holger: "Og jeg vil drage", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 26. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid54556/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Jeg gaar som i Blade
 Af den flagrende Vaar;
 Det gynger paa Blomster, hvorhen jeg gaar;
 En bølgende Flade.
 Ak, kunde jeg tage
 Dig, Elskede, med,
 Kunde vi drage
 Langvejs til et Sted:
 Da lad Bølgen kun rive i Dybet os ned;
 Vore Livsens Timer var glade.

Jeg hører din Stemme.
 Det er Fuglens Sang
 Og Hjortens, som kalder paa Hind over Vang.
 Hvor skal jeg mig gemme?
 Ak, vilde jeg flygte
 Til Jordens Rand,
 Naar Du kun mig søgte,
 Var jeg der paa Stand.
 Der er Fugl, der er Hjort i det fjerneste Land:
 Over Verdener rækker din Stemme.

Og jeg vil drage.

Og jeg vil drage	Dér køler Vinden,
Fra Sydens Blommer,	Hvad Solen brændte,
Men ikke tage	Dér skærmer Linden,
Dens Torne med.	Naar Regnen slaar.
Hvorhen jeg kommer,	Hvad Sommer tændte,
Dér vil jeg prise	Det Vinter slukker,
I Spil, i Vise	Indtil man plukker
Dens Ildfuldhed.	Den nye Vaar.

Dog, aldrig ender	Hvad hurtigst svinder,
Den Ild dér brænder,	Det stærkest binder
Derfor jeg sender	Med alle Minder
Mod Nord min Sang.	Af Sang og Duft.
Dér veksler Sommer	Thi vil jeg drage
Og skønne Blommer,	Mod Nord tilbage,
De gaar, de kommer	Mod Solskinsdage
En evig Gang.	Som Snefaldsluft.